

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010090
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811010090.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti obžalovanému U.. O. D., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Z., A. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. a pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, 2 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2014 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/28/2011 zo dňa 13. augusta 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného U.. O. D. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/28/2011, zo dňa 13. augusta 2014 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný U.. O. D., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/85/2011 zo dňa 20.09.2011 uznaný vinným v bode 1) za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 650/2005 Z.z.; v bode 2) pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 650/2005 Z.z. vo výroku o vine, právoplatným dňa 20.09.2011, na skutkovom základe obžaloby, sa odsudzuje podľa § 345 os. 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, na výkon ktorého trestu sa podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uložený súhrnný trest zahŕňa aj odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2011, zo dňa 27.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/53/2013, zo dňa 28.08.2013, rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/113/2012, zo dňa 30.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/128/2013, zo dňa 04.03.2014.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol obžalovaný odvolaním, ktoré podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a následne prostredníctvom svojho obhajca aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania obhajca uviedol, že Okresný súd Prievidza nemohol ukladať v danej veci súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2011, zo dňa 27.03.2013 a Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/113/2012, zo dňa 30.10.2013, pretože zákon mu to nedovoľuje. Poukázal na to, že prvostupňový súd takto postupoval v súlade s právnym názorom krajského súdu, vyjadreným v rozhodnutí, č.k. 3To/50/2014-745, zo dňa 24.07.2014, ktorým bol okresný súd viazaný, pričom krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na R 31/1989, v ktorom bola podľa názoru obhajoby riešená celkom iná situácia, kedy pri povolení obnovy konania vo výroku o vine je potrebné zrušiť aj výroky o treste aj ďalších obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí vo výroku o treste. Toto v danej veci už okresný súd rešpektoval v uznesení, sp.zn. 3Nt/1/2014 zo dňa 07.05.2014, keď zrušil týmto

uznesením aj obsahovo nadväzujúce výroky, t.j. výroky o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2011, zo dňa 27.03.2013 a Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/113/2012, zo dňa 30.10.2013. Obhajca poukázal na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr.zák., podľa ktorého možno súhrnný trest uložiť, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Pri ukladaní súhrnného trestu musí byť skorší odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine páchatel'a právoplatný. Právoplatný musí byť aj výrok o treste a nestačí, že právoplatnosť nadobudol výrok o vine. Pojem odsudzujúci rozsudok, použitý v ustanovení § 42 ods. 1 Tr.zák., je zrejmý aj z ustanovenia § 42 ods. 2 Tr.zák. a nemožno pochybovať o tom, že obsahuje aj právoplatnosť výroku o treste. Okresný súd preto nemohol ukladať súhrnný trest vo vzťahu k rozsudkom Okresného súdu Prievidza a Okresného súdu Piešťany. Zatiaľ ich totiž nemožno považovať za odsudzujúce rozsudky v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr.zák, pretože ich výroky o treste boli uznesením Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3Nt/1/2014 zo dňa 07.05.2014 o povolení obnovy konania zrušené. Obhajca ďalej poukázal na to, že za danej situácie tak okresný súd vo veci nerozhodol vo vzťahu k rozsudkom Okresného súdu Prievidza a Okresného súdu Piešťany o treste, ako príslušný súd a obžalovanému bolo odňaté právo na zákonného sudcu. Pri takomto postupe bol obžalovaný neprimerane znevýhodnený najmä vo vzťahu k posúdeniu pohľadujúcich a priťažujúcich okolností, pretože Okresný súd Piešťany pri rozhodovaní vo veci zo dňa 30.10.2013 nedospel k záveru o prevahe priťažujúcich okolností a neurčoval dolnú hranicu trestnej sadzby výmerou 4 roky a 8 mesiacov, ako to urobil Okresný súd Prievidza v napadnutom rozsudku, z ktorého dôvodu okresný súd v prejednávanom prípade postupoval v rozpore so zásadou reformationis in peius. Ak sa aj odvolací súd nestotožní s námietkami obhajoby vo vzťahu k možnosti alebo nemožnosti ukladania súhrnného trestu, vzhľadom na použitie zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby okresným súdom aj tak nie je možné použiť ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák a zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (na 4 roky a 8 mesiacov), ako to urobil okresný súd, pretože tomu bráni ustanovenie § 38 ods. 7 Tr.zák. a rozširovanie podmienok trestnosti je neprípustné. Dolná hranica trestnej sadzby u obžalovaného je preto v danej situácii predstavovaná sadzbou 3 roky a nie sadzbou 4 roky a 8 mesiacov. Obhajca poukázal na to, že obžalovaný pred spáchaním skutkov nemá záznam v registri trestov. Preto pri ukladaní trestu v jeho prípade pripadá do úvahy predovšetkým uloženie podmieneného trestu odňatia slobody a nie nepodmieneného trestu vo výmere 4 roky a 7 mesiacov, ktorý trest je neprimerane prísny a v rozpore so základnými zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr.zák. Za situácie, keď je dolná hranica trestu určovaná trestnou sadzbou 3 roky, čo umožňuje súdu uložiť podmienený trest odňatia slobody, obhajoba považuje uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov za mimoriadne prísny a neprimeraný trest, ktorý nevytvára podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, vytvára podmienky na pocit krivdy u obžalovaného, čo nie je účelom trestu, ale je to len neprimeraná odplata. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. vo veci rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody blízko dolnej hranice trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného proti napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči procesnému postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, odvolací súd v súvislosti s dôvodmi odvolania, v ktorých obhajoba namietala správnosť aplikácie ustanovenia § 42 Tr. zák. považuje za potrebné poukázať na genézu prejednávaného prípadu.

Okresný súd Prievidza rozsudkom pod sp.zn. 3T/28/2011 dňa 09.05.2011 uznal obžalovaného U.. O. D. vinným zo spáchania v bode 1) zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 650/2005 Z.z., v bode 2)

zo spáchania pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods.1 Trestného zákona, zo spáchania prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods.2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 650/2005 Z.z. a podľa § 344 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 7 Trestného zákona mu súd uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu ho súd podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Voči rozsudku podal odvolanie obžalovaný U.. O. D. a uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To 85/2011, zo dňa 20.09.2011 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté, v dôsledku čoho sa stal rozsudok právoplatným dňa 20.9.2011, ktorým dňom nadobudol charakter odsudzujúceho rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2011, zo dňa 27. marca 2013 bol obžalovaný U.. O. D. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. b) Trestného zákona, zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. f) Trestného a bol mu podľa § 344 ods.1 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011. Obžalovaný bol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, č. Pv 321/2011 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. f) Trestného zákona. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/53/2013 zo dňa 28.08.2013 bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 1T/173/2011 vo výroku o uložení súhrnného trestu a podľa § 44 Trestného zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, vzhľadom na uložený trest rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011, v dôsledku čoho sa stal rozsudok právoplatným dňa 28.8.2013, ktorým dňom nadobudol charakter odsudzujúceho rozsudku.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/113/2012, zo dňa 30.10.2013 vyplýva, že obžalovaný U.. O. D. bol uznaný vinným pre pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona a podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011, pričom tento rozsudok bol potvrdený uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/128/2013, zo dňa 04.03.2014, v dôsledku čoho sa stal rozsudok právoplatným dňa 04.03.2014, ktorým dňom nadobudol charakter odsudzujúceho rozsudku.

Okresný súd Prievidza, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí, konanom dňa 07. mája 2014 uznesením pod sp.zn. 3Nt 1/2014 podľa § 400 ods.1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v prospech obžalovaného Ing. O. D. v trestnej veci Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/28/2011 a zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/28/2011, zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/85/2011 zo dňa 20.09.2011, právoplatným dňa 20.09.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Z dôvodu právoplatne povolenej obnovy konania, okresný súd v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, súvisiace s výrokom o treste a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom.

Pokiaľ ide o vyššie uvedené dôvody odvolania, namietajúce správnosť aplikácie ustanovenia § 42 Tr. zák., odvolací súd sa nestotožnil so správnosťou argumentácie obhajoby. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.03.2013, sp.zn. 1T/173/2011 (ďalej len rozsudok Okresného súdu Prievidza, ak nie je uvedené inak) a rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 30.10.2013, sp.zn. 2T/113/2012, (ďalej len rozsudok Okresného súdu Piešťany, ak nie je uvedené inak), ktorými bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.05.2011, sp.zn. 3T/28/2011 (ďalej len rozsudok v pôvodnom konaní, ak nie je uvedené inak), nadobudli charakter odsudzujúcich rozsudkov. Právoplatným povolením obnovy konania a s tým súvisiace zrušenie právoplatného výroku o treste pôvodného rozsudku, ako aj v dôsledku aplikácie ustanovení o súhrnnom treste, súvisiace zrušenie aj právoplatných nadväzujúcich

výrokov o treste rozsudkov Okresného súdu Prievidza a Okresného súdu Piešťany (viď aj R 31/1989), predstavuje v obnovenom konaní nanovo otvorený predmet konania, ktorým je v prejednávanom prípade potreba ukladania trestu za viac trestných činov. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že povolením obnovy konania, v rozsahu podľa právoplatného rozhodnutia, súd konajúci v obnovenom konaní má výlučnú právomoc rozhodnúť o všetkých otvorených otázkach v zmysle § 404 ods. 2, 3 Tr. por. Podľa právneho názoru senátu odvolacieho súdu, otvorením pôvodne právoplatne rozhodnutého predmetu konania, v rozsahu determinovanom ustanoveniami o súhrnnom treste, v dôsledku mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania, v obnovenom konaní nedochádza k zániku zákonných dôvodov pre aplikáciu ustanovení Trestného zákona o súhrnnom treste, nakoľko právoplatné rozhodnutie o povolení obnovy konania je nerozlučne spojené s obnoveným konaním a zrušenie výrokov o treste v pôvodných konaniach, pri ktorých boli aplikované ustanovenia o súhrnnom treste, má z toho dôvodu nerozlučnú spojitosť v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku, vydanému v obnovenom konaní. Ak by rozhodnutie o povolení obnovy konania nemalo takéto hmotnoprávne účinky, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, s poukazom na ustanovenie § 404 ods. 2, 3 Tr. por., by v takom prípade muselo byť prístupné k priamej aplikácii ustanovenia § 41 Tr. por., na použitie zásad ktorého odkazuje ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona pri ukladaní súhrnného trestu. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému napadnutým rozsudkom správne aplikoval ustanovenia o súhrnnom treste a správne osobitným výrokom (vzhlľadom na obsah výroku právoplatného uznesenia o povolení obnovy konania) poukázal na rozhodnutia, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie o uložení súhrnného trestu.

S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil ani s názorom obhajoby v odvolaní, podľa ktorého malo byť obžalovanému odňaté právo na zákonného sudcu z dôvodu, že v prejednávanom prípade okresný súd ukladal trest aj za trestnú činnosť, z ktorej bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp.zn. 1T/173/2011 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zopakovať, že právoplatným obnovením konania, vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 3T/28/2011, sa stal súd, konajúci po povolení obnovy konania, príslušným na prejednanie a rozhodnutie celého predmetu konania v rozsahu, ktorý bol otvorený rozhodnutím o povolení obnovy konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd v prejednávanom prípade pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že na okolnosti, uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák., nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle uvedeného.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd okrem iného uviedol, že u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť. Priťažujúcou okolnosťou je tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov. Motívom konania obžalovaného bola snaha zakryť svoju trestnú činnosť a snaha zakryť trestnú činnosť jeho otca. K osobe obžalovaného okresný súd zistil, že t.č. je vo výkone väzby. V mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Pred spáchaním trestnej činnosti bol osemkrát riešený v priestupkovom konaní pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a bol päťkrát riešený v priestupkovom konaní v oblasti cestnej dopravy. Z uvedených dôvodov okresný súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, t.j. že by pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život človeka. Okresný súd tiež zistil, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti súdne trestaný nebol.

Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, a preto považuje za správny a súladný so zákonom záver okresného súdu, podľa ktorého u obžalovaného je daný dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, z dôvodu existencie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., neexistencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. a z ktorého dôvodu sa u obžalovaného zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. K argumentácii obhajoby v odvolaní, podľa ktorej vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 2T/113/2012 súd nedospel k záveru o prevahe priťažujúcich okolností, keďže neurčoval dolnú hranicu s výmerou 4 roky a 8 mesiacov, pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že napriek ustanoveniu § 38 ods. 2 Tr. zák. v rozhodnutiach súdov oboch stupňov absentujú akékoľvek závery

o existencii priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj úvahy v súvislosti s ustálením konkrétnej trestnej sadzby, z ktorej vychádzal Okresný súd Piešťany pri rozhodovaní o upustení od uloženia súhrnného trestu. Naopak, v súvislosti s ustálením existencie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, rozhodnutia súdov vo veciach vedených pod sp.zn. 3T/28/2011 a 1T/173/2011 obsahujú zistené konkrétne skutočnosti a z nich vyvedené závery o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach, ktoré zistené skutočnosti a závery sú v úplnej zhode so zistenými skutočnosťami a závermi v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby v odvolaní, podľa ktorej mal okresný súd v rozpore s ustanovením § 38 ods. 7 Tr. zák. aplikovať na prejednávaný prípad ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák., odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého Nálezom Ústavného súdu zo dňa 28.11.2012, na základe ktorého nálezu bola povolená obnova tohto konania, došlo k zániku možnosti použitia tohto ustanovenia (§ 38 ods. 7 Tr. zák.), pretože toto ustanovenie bolo možné použiť len pri použití ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom pred účinnosťou vyhlásenia protiústavnosti časti § 41 ods. 2 Tr.zák. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom okresného súdu stotožňuje. Považuje však za potrebné dodať, že ide o faktickú, nie formálnu nemožnosť použitia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák., na základe v súčasnosti platného a účinného znenia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. V zmysle ústavného princípu, podľa ktorého právne normy je nutné vykladať podľa ich účelu, nie je možné opomenúť, že účelom ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. bolo poskytnutie zákonnej možnosti zmierniť trestnú sadzbu vo vzťahu k dolnej hranici pri súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, určenej na základe aplikácie ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení pred účinnosťou vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, pokiaľ by sa viacnásobné zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby podľa pôvodného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. a súčasne aj podľa ustanovení § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. javilo byť v tom - ktorom prípade zjavne v rozpore so zásadou proporcionality ukladania trestov. S poukazom na uvedené aj podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. po účinnosti Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, stalo z hľadiska jeho účelu prakticky obsolentným ustanovením (bez reálneho uplatnenia).

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Výroky napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu rešpektujú aj ustanovenie § 405 písm. b) Tr. por., podľa ktorého ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom konaní.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.